Ισοπέδωση εργατικών δικαιωμάτων και μόρφωσης

Συνέντευξη στον Κυριάκο Νασόπουλο

Τι σημαίνει να είσαι μια ελαστικά εργαζόμενη εκπαιδευτικός;

Δουλειά για μερικούς μήνες το χρόνο με πενιχρούς μισθούς, μακριά από τον τόπο σου, χωρίς έγκαιρη καταβολή μισθοδοσίας και χωρίς πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Ο εκπαιδευτικός που βιώνει αυτό το καθεστώς εδώ και χρόνια, αισθάνεται ανασφαλής και αναλώσιμος. Περνά το καλοκαίρι πάνω από έναν υπολογιστή αναμένοντας μια εγκύκλιο και μετρώντας μόρια. Περιμένει από μια συνέντευξη ή δήλωση από την πλευρά της πολιτικής ηγεσίας να ψυχανεμισθεί τι μπορεί να ισχύσει για την εργασιακή του πορεία. Γυρνά όλη την Ελλάδα, χωρίς να είναι σε θέση να οργανώσει την προσωπική του ζωή. Δεν μπορεί να ζήσει με αξιοπρέπεια, ό,τι και να κάνει είναι λίγο και δε φτάνει για να του εξασφαλίσει μόνιμη δουλειά. Γνωρίζει συναδέλφους και μαθητές για ένα διάστημα και ξέρει ότι δε θα τους ξαναδεί ίσως ποτέ. Πάντα αποχαιρετά κάποιους ...Περνούν τα χρόνια και μαζί με αυτά η διάθεση και η ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο. Ελαστική εργασία σημαίνει ουσιαστικά μισή δουλειά αλλά και μισή ζωή.

Οι ελαστικά εργαζόμενοι αυξάνονται πλέον συνέχεια...

Εκτός από τους εκπαιδευτικούς που αυτή τη στιγμή κυμαίνονται πάνω από 22.000, οι σχολικές καθαρίστριες δουλεύουν όλα τα τελευταία χρόνια με συμβάσεις των 300 ευρώ το μήνα και μάλιστα είναι απλήρωτες από το Σεπτέμβρη. Στους δήμους έχουν προσληφθεί χιλιάδες εργαζόμενοι με τα πεντάμηνα και τα κοινωφελή προγράμματα του ΟΑΕΔ. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της γραμμής της εργασιακής ευελιξίας που χρόνια τώρα επιτάσσει η πολιτική του κεφαλαίου, της ΕΕ και οι «βέλτιστες πρακτικές» του ΟΟΣΑ και εφαρμόζεται μέσω ΕΣΠΑ από όλες τις κυβερνήσεις, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ τώρα. Η πολιτική αυτή

επεκτείνεται ραγδαία και στο Δημόσιο με στόχο την άρση της μονιμότητας και την κατάργηση κάθε κεκτημένου εργασιακού δικαιώματος. Έχουμε πια «μόνιμους συμβασιούχους». Στην εκπαίδευση την τελευταία 5ετία, ενώ συνταξιοδοτούνται χιλιάδες συνάδελφοι, οι διορισμοί είναι σχεδόν μηδενικοί. Η κατάσταση των εκρηκτικών κενών θεωρείται από τους κυβερνώντες πια μια κανονικότητα. Έτσι, ξεκινά η σχολική χρονιά με τα σχολεία υποστελεχωμένα από εκπαιδευτικό δυναμικό και τους μαθητές να αναζητούν δασκάλους.

Είσαι η πρώτη αναπληρώτρια μέλος Ομοσπονδίας. Γενικά οι ελαστικά εργαζόμενοι συνδικαλίζονται; Γιατί τόσο καιρό κανείς δεν βρέθηκε σε θέση δευτεροβάθμιου οργάνου;

Ο μόνος τρόπος για να αναδειχθούν τα προβλήματα και να διεκδικηθούν τα αιτήματα που αφορούν στους ελαστικά εργαζόμενους εκπαιδευτικούς είναι η συσπείρωση στα σωματεία τους. Οι αναπληρωτές-ωρομίσθιοι συμμετέχουν σε πολλές περιπτώσεις ως μέλη ΔΣ στα πρωτοβάθμια σωματεία, αλλά και σε ενώσεις και συλλόγους αδιόριστων εκπαιδευτικών. Αυτό δεν είναι εύκολο διότι κάθε χρόνο οι περισσότεροι εργάζονται και σε διαφορετική περιοχή της Ελλάδας. Η τακτική δε του υπουργείου να δημιουργεί συμβασιούχους εκπαιδευτικούς πολλών ταχυτήτων
π.χ. πλήρους ωραρίου, μειωμένου ωραρίου, ωρομίσθιους και η πολιτική του «διαίρει και βασίλευε», έχουν προκαλέσει τη δημιουργία ομάδων αδιόριστων εκπαιδευτικών διαφοροποιημένων άμεσων συμφερόντων. Όλα αυτά τα διαφορετικά δεδομένα σε σχέση με τους μόνιμους εκπαιδευτικούς, δημιουργούν την ανάγκη το συνδικαλιστικό κίνημα να ασχοληθεί ειδικά με την οργάνωση και την κινητοποίηση των ελαστικά εργαζόμενων, αν θέλει η θεωρητική δυνατότητα συνδικαλισμού τους να γίνει και πράξη. Αυτός είναι απαραίτητος όρος για την ενότητα του εργατικού κινήματος ιδιαίτερα στις νέες συνθήκες, όπου οι ελαστικές μορφές εργασίας γίνονται γοργά ο κανόνας. Σε αυτή την κατεύθυνση, πήραμε την πρωτοβουλία ως Παρεμβάσεις να στηρίξουμε την υποψηφιότητα αναπληρωτή στο ΔΣ της Ομοσπονδίας και για πρώτη φορά να υπάρξει εκπροσώπηση συμβασιούχων σε δευτεροβάθμιο συνδικαλιστικό όργανο.

> Ο ελαστικά εργαζόμενος εκπαιδευτικός αισθάνεται ανασφαλής και αναλώσιμος, έχει ουσιαστικά μισή δουλειά και ζωή

Από ό,τι ξέρουμε ο υπουργός υπέγραψε απόφαση χορήγησης συνδικαλιστικής

άδειας, με την προϋπόθεση ότι ο αντίστοιχος χρόνος δεν μετρά ως εκπαιδευτική προϋπηρεσία. Τι σημαίνει αυτό;

Αν αποδεχόμουν τη συνδικαλιστική άδεια που μου χορηγήθηκε με αυτές τις προϋποθέσεις, μην έχοντας προϋπηρεσία για μια σχολική χρονιά η σειρά μου στους νέους πίνακες θα ήταν τέτοια, που πιθανότατα θα μου στερούσε το δικαίωμα να δουλέψω του χρόνου. Ουσιαστικά πρόκειται για έναν καθαρό εκβιασμό που λέει ότι αν επιλέξω να εκπροσωπήσω τους συναδέλφους μου στο Δ.Σ. της ΟΛΜΕ, κινδυνεύω να μείνω άνεργη. Είναι φανερό ότι οι χιλιάδες συμβασιούχοι στην εκπαίδευση δεν επιτρέπεται κατά την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, να ασκούν τα συνδικαλιστικά τους δικαιώματα, χωρίς να βλάπτεται το εργασιακό τους δικαίωμα, ακόμη κι αν το σύνταγμα το απαγορεύει. Αυτός εξάλλου είναι και ένας από τους στόχους επέκτασης της ελαστικής εργασίας σε βάρος της μόνιμης. Όχι μόνο να είναι φθηνότερη αλλά και πιο χειραγωγήσιμη. Από τη στιγμή που η κυβέρνηση επιχειρεί με σοκ και δέος το πέρασμα όλων των μνημονίων, είναι προφανές ότι θα πάρει και μέτρα περιστολής των συνδικαλιστικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων. Αλλά αλίμονο για το συνδικαλιστικό κίνημα που θα αποδεχθεί ως όριά του, όχι την υπεράσπιση των εργατικών-κοινωνικών δικαιωμάτων, αλλά τις επιλογές του κεφαλαίου, της ΕΕ και των κυβερνήσεών τους.

Τι σημαίνει για σένα να είσαι εκλεγμένη στο ΔΣ της ΟΛΜΕ, χωρίς συνδικαλιστική άδεια;

Έχοντας για 9η συνεχόμενη χρονιά περάσει την εφιαλτική αγωνία της επαναπρόσληψής μου, διορίστηκα φέτος ως αναπληρώτρια στο Β. Έβρο, όπου και ανέλαβα υπηρεσία. Διορίζομαι σε αυτή την περιοχή εδώ και επτά χρόνια, όπου έχω μεταφέρει και την οικογένειά μου. Εργάζομαι 23 ώρες την εβδομάδα σε εσπερινό και πρωινό σχολείο της Ορεστιάδας, χωρίς καμία ελάφρυνση. Αυτό πρακτικά σημαίνει επισκέψεις στα σχολεία της περιοχής και της περιφέρειας τα πρωινά και κατευθείαν επιστροφή στο σχολείο το απόγευμα. Υπάρχουν φορές που ταξίδεψα αυθημερόν στην Αθήνα για να μπορώ να παραβρίσκομαι σε κάποια διοικητικά συμβούλια. Παλεύω με όλες μου τις δυνάμεις και τις αντοχές, γιατί πιστεύω ακράδαντα ότι οι αναπληρωτές και ελαστικά εργαζόμενοι εκπαιδευτικοί πρέπει να εκπροσωπούνται στο ΔΣ της Ομοσπονδίας, έστω και από 1.000 χιλιόμετρα μακριά. Η θητεία μου στην ΟΛΜΕ ολοκληρώνεται τον Ιούλιο, αλλά είναι σημαντικό μέχρι τότε να γίνουν όλες οι απαραίτητες ενέργειες και διεκδικήσεις για τα δικαιώματα των συμβασιούχων εκπαιδευτικών στο πλαίσιο των συνολικότερων κινητοποιήσεων όλου του κλάδου και να ανοίξει ο δρόμος για να καταφέρουμε να εκπροσωπούμαστε με τους ίδιους όρους στα σωματεία μας. Αγωνίζομαι με όλες μου τις δυνάμεις για να συμβάλλω σ’ αυτό.

ΠΑΝΤΙΕΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Μέτωπο και ενότητα όλων των εργαζομένων

Ο κυβερνητικός συνδικαλισμός αποδέχεται τις κυβερνητικές αποφάσεις ως αναπόφευκτες

Τι αιτήματατα έχετε σαν αναπληρωτές και ελαστικά εργαζόμενοι;

Μαζικοί, μόνιμοι διορισμοί στα σχολεία τώρα για να καλυφθούν όλα τα κενά. Οι αναπληρωτές αντί να καλύπτουν έκτακτα λειτουργικά κενά, καλύπτουν οργανικές θέσεις και ουσιαστικά αναπληρώνουν τον ίδιο τους τον εαυτό. Ειδικά σε ευαίσθητους εκπαιδευτικούς τομείς, όπως η ειδική αγωγή, το 80% του απαραίτητου προσωπικού είναι ελαστικά εργαζόμενοι. Υπάρχουν αιτήματα που αφορούν στη διαδικασία πρόσληψης- τοποθέτησης, μισθολογικά, μέτρα οικονομικής ενίσχυσης, εργασιακά, ασφαλιστικά, εκπαιδευτικά και συνδικαλιστικά. Για παράδειγμα η έγκαιρη έγκριση των πιστώσεων από τον κρατικό προϋπολογισμό και πραγματοποίηση των υπηρεσιακών μεταβολών, ώστε να είναι με το άνοιγμα των σχολείων οι αναπληρωτές στη θέση τους. Η έγκαιρη καταβολή του μισθού κι όχι τα έναντι. Το επίδομα ανεργίας για όλους με τη λήξη της σύμβασής τους χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Το επίδομα ενοικίου ή άλλης υποστήριξης όταν μετακινούνται μακριά από τον τόπο κατοικίας τους. Τα ζητήματα των αδειών, αφού τώρα αν κάποιος έχει ανάγκη αναρρωτικής άδειας πάνω από δεκαπέντε ημέρες κινδυνεύει να απολυθεί ή η άδεια ανατροφής τέκνων είναι άνευ αποδοχών. Τα ζητήματα της λειτουργίας των ενισχυτικών μορφών διδασκαλίας, από την αρχή της χρονιάς, με προσλήψεις από τον ενιαίο πίνακα αναπληρωτών. Τέλος, διεκδικούμε το συνδικαλιστικό δικαίωμα εκπροσώπησης στην ΟΛΜΕ και την αντίστοιχη συνδικαλιστική άδεια δυνατότητας άσκησής του, χωρίς βλαπτική επίδραση στα εργασιακά μας δικαιώματα

Πώς σκέφτεστε να προχωρήσετε στη διεκδίκηση των αιτημάτων σας; Ετοιμάζετε κινητοποιήσεις;

Είμαστε σε κινητοποιήσεις συνεχώς από την αρχή της χρονιάς. Σε υπουργείο, Περιφέρειες, Διευθύνσεις αλλά και στις γενικές απεργίες και όπου χρειαστεί. Τη συζήτηση για τα δικαιώματά μας ανοίγουμε στις ΓΣ του κλάδου, στο πλαίσιο της συνολικότερης αντιπαράθεσης με την πολιτική της κυβέρνησης σε ασφαλιστικό, μισθούς, κινητικότητα, αξιολόγηση και διάλυση του ήδη υποβαθμισμένου δημόσιου σχολείου. Καλούμε σε οργάνωση των αναπληρωτών με επιτροπές εντός των ΕΛΜΕ τους, αλλά και σε συντονισμό των ΕΛΜΕ με τους αδιόριστους εκπαιδευτικούς και τους υπόλοιπους ελαστικά εργαζόμενους. Προωθούμε τη συζήτηση για τα αιτήματα αυτά στο ΔΣ της ΟΛΜΕ, με στόχο τη διατύπωση ενός συνολικού χάρτη δικαιωμάτων. Από όλη τη διαδικασία επιδιώκουμε την οργάνωση σχεδίου κινητοποιήσεων, στο πλαίσιο του ευρύτερου σχεδιασμού σύγκρουσης και ανατροπής της

βάρβαρης πολιτικής κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ, που διαλύει το σύνολο των εργατικών, εκπαιδευτικών δικαιωμάτων, στερεί τη μόρφωση των μαθητών μας και ισοπεδώνει το δημόσιο σχολείο. Όλα τα παραπάνω απαιτούν μέτωπο κι ενότητα όλων των εργαζόμενων και αποφασιστικό αγώνα. Το ΔΣ της ΟΛΜΕ πρέπει να σταθεί στο ύψος αυτής της απαίτησης. Ο παλιός και νέος κυβερνητικός συνδικαλισμός αποδέχονται τις αποφάσεις της κυβέρνησης ως αναπόφευκτες αντί να τις αντιπαλεύουν, με το φόβο του χειρότερου. Έτσι η συζήτηση σέρνεται στα συμβούλια και οι αποφάσεις αργούν. Η κατάσταση αυτή πρέπει να ανατραπεί. Πρώτα και κύρια όλοι οι εκπαιδευτικοί, μόνιμοι και ελαστικά εργαζόμενοι, πρέπει να πάρουν αποφασιστικά την υπόθεση στα χέρια τους.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 13.12.2015